

Decàleg #C.

La desobediència civil: objectius i condicions

1. La **desobediència civil** permet exercir el **dret i el deure d'oposar-se a un cas concret d'injustícia** manifesta, per provocar un **canvi** en una **lleï**, en una **política** pública o en la pròpia **constitució** per millorar-la i fer-la més justa i democràtica (no qüestiona l'ordenament jurídic general, excepte en estats autoritaris). Oposar-s'hi és una obligació moral. No fer-ho ens converteix en còmplices de la injustícia.
2. Apel·la a la **legitimitat** enfront d'una **legalitat** que ha perdut el consens social.
3. Quan **no han funcionat les accions legals** que haurien d'haver evitat la injustícia.
4. Quan la **regla de la majoria** que normalment preval, **perjudica els drets de la minoria**.
5. Quan s'han **exhaurit tot els altres camins**: passa a ser **l'últim recurs**.
6. És un acte **públic, de denúncia**, no clandestí, anunciat d'antuvi per destacar el dilema que planteja a l'adversari, per tant ha de tenir un component de comunicació important cap a la societat.
7. És un acte **no violent**, que no perjudica la integritat de l'adversari ni la de tercers.
8. És un acte **conscient**, voluntari i sincer, en consciència.
9. És un acte **polític**, d'interès general, no fonamentat en interessos particulars.
10. És un acte que **accepta les seves conseqüències legals** i així **apel·la al sentit de justícia** de la majoria, un acte que transforma una aparent **infracció en una** expressió de **dissidència legítima**.